

Автор

Генсьорський Володимир
студент 3 курсу
Інститут інформатики
Національний педагогічний університет
імені М.П. Драгоманова
Volodimir_gensor@ukr.net

НПУ імені М.П. Драгоманова

Науковий керівник

Кухар Людмила Олександрівна
кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри комп'ютерної інженерії
Інституту інформатики
НПУ імені М.П. Драгоманова

РЕЙТИНГ ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ УКРАЇНИ

Анотація. Рейтинги в освіті завжди були тісно пов'язані з якістю освіти, ростом міжнародної студентської мобільності. Які питання виникають у абітурієнтів при виборі навчального закладу? Перш за все – це його престиж, популярність, рівень викладання та можливість працевлаштування в подальшому. В нашому дослідженні розглянуто місце рейтингів університетів

Ключові слова: вищий навчальний заклад, рейтинг, освіта, якість освіти.

Інтеграція України у світовий освітній простір вимагає постійного вдосконалення національної системи освіти, пошуку ефективних шляхів підвищення якості освітніх послуг, апробації та впровадження інноваційних педагогічних систем, реального забезпечення рівного доступу всіх її громадян до якісної освіти, можливостей і свободи вибору в освіті, модернізації змісту освіти і організації її адекватно світовим тенденціям і вимогам ринку праці, забезпечення безперервності освіти та навчання протягом усього життя, розвитку державно-громадської моделі управління.

Рейтингове оцінювання діяльності вищих навчальних закладів усіх форм власності є невід'ємною складовою національного моніторингу вищої освіти. Тому проект нового закону України про вищу освіту передбачає значне посилення ролі громадськості в оцінюванні якості вищої освіти. Важливим інструментом такого оцінювання є створення прозорих та якісних рейтингів вищих навчальних закладів, які б надавали можливість об'єктивно оцінювати успішність їхньої діяльності за основними напрямками.

Консолідований рейтинг вузів України в 2014 році включає 292 вищі навчальні заклади III-IV рівнів акредитації. Рейтинг поділений на чотири категорії ТОП-10:

- кращі класичні університети України;
- кращі приватні вузи України;
- кращі київські вузи;
- кращі ВНЗ регіонів України.

У якості вхідних даних для складання консолідованого рейтингу вищих навчальних закладів України, використані найбільш авторитетні серед експертів і засобів масової інформації рейтинги вузів: Top-200 Україна, Scopus і Webometrics, кожен з яких використовує різні критерії оцінювання вищих навчальних закладів.

За результатами цього рейтингу свої провідні позиції підтверджує Київський національний університет ім. Шевченка, який зайняв перше місце. Високі показники також підтверджують Київський політехнічний інститут і Харківський національний університет ім. Каразіна, які поділили між собою друге місце.

Проте наразі українські університети не присутні в списку найкращих ВНЗ в глобальних рейтингах в тому числі через проблеми у науковому спрямуванні досліджень в

цих ВНЗ. На мою думку, для створення університетів світового класу на національному рівні потрібно дотримуватись таких основні стратегій:

- Підвищення рівня кількох існуючих університетів, що мають потенціал для перетворення в провідні навчальні заклади.
- Об'єднання вишів для реорганізації в новий університет, який зміг би забезпечити синергізм, характерний вишу світового класу.
- Створення нових університетів (з нуля).
- Запровадження навчання англійською мовою (упроваджувати англомовні програми, розвивати участь у європейських проектах).

Модернізація і розвиток освіти та науки повинні набути випереджального неперервного характеру, гнучко реагувати на всі процеси, що відбуваються у світі й Україні. Підвищення якісного рівня освіти має бути спрямоване на забезпечення економічного зростання країни та вирішення соціальних проблем суспільства, необхідних для подальшого навчання і розвитку особистості.

Якісна освіта є необхідною умовою забезпечення сталого демократичного розвитку суспільства. Першим кроком щодо реформування сучасної освіти в Україні є законопроекти представлені у Верховній раді, що припускають раціоналізацію і скорочення вищих навчальних закладів з 802 до 317; раціоналізацію системи загальної середньої шкільної освіти, 5% скорочення кількості шкіл за рахунок консолідації невеликих шкіл, зниження рівня зайнятості. Крім того, реформи передбачають оптимізацію мережі професійних навчальних закладів, скорочення державних асигнувань на підготовку фахівців залежно від потреб економіки і демографічних тенденцій.

Висновки. Нинішній рівень освіти в Україні не дає їй змоги повною мірою виконувати функцію ключового ресурсу соціально-економічного розвитку країни і підвищення добробуту громадян. Залишається низькою престижність освіти і науки у суспільстві.